

Dag 1

De thuisbasis van de USAC combiweek van dit jaar waren 5 in elkaar verworven huisjes in het dorpje Arvier in de Aosta vallei in Italië. Dit ligt net iets meer dan 1000 kilometer van Utrecht vandaan en daarom bestond de eerste dag dus ook voornamelijk uit reizen. Bijna alle auto's zijn rond 6 of 7 uur 's ochtends vetrokken en vele kilometers, 14 uur en enkele autoproblemen (afbeelding 1) later was iedereen aangekomen bij de thuisbasis voor de komende week. De kamers zijn verdeeld, we hebben gezellig met z'n allen gegeten en de meeste mensen zijn op tijd naar bed gegaan op de week lekker fris te kunnen beginnen.

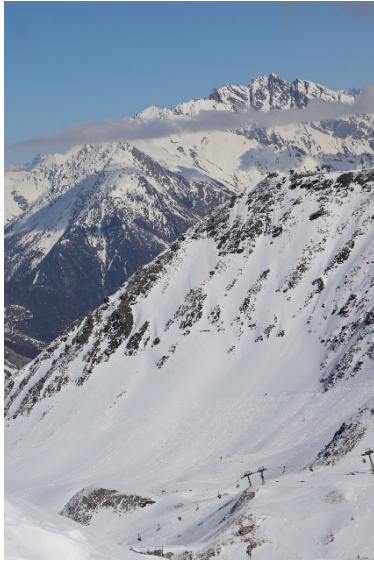

Afbeelding 1

Dag 2

Dag 2 stond met name in het teken van al het materiaal in orde krijgen en om weer gewend te raken aan het skiën en snowboarden. Een deel van de groep begon de dag net iets eerder met een tripje naar de verhuurder om de benodigde ski's, schoenen en klim- en lawinematerialen te halen. Vervolgens is iedereen weer bij elkaar gekomen onder aan het skigebied La Thuile om samen de eerst liften omhoog te pakken (afbeelding 2). Na gezellig met zijn allen een eerste piste af te zijn geskied (afbeelding 3) is de groepje eigenlijk uit zichzelf opgesplitst in 4 verschillende groepen die ieder een beetje scheelde in niveau. Een groep ging meteen op weg naar het off piste gebied, eentje ging gewoon van de pistes genieten en de twee overgebleven groepjes bestonden uit de net wat minder ervaren skiërs en tourskiërs die hebben geoefend met omhoog vellen en het ombouwen tussen loop- en skistand onder begeleiding van enkele zeer

ervaren tourskiërs die mee waren. Toen iedereen moe, voldaan en ingeskied was zijn we weer naar huis gegaan en begon het feest pas echt, er konden skitours gepland gaan worden 😊

Afbeelding 2

Afbeelding 3

Afbeelding 4

afbeelding 5

Dag 3

De derde dag is de eerste dag dat er echt getoerskied werd. Omdat de gids en de tourski-instructeur allebei 2 dagen later pas aan konden sluiten bij de week, zijn de beginners op deze derde dag onder leiding van een aantal ervaren toerskiërs hun toerski carrière begonnen met een makkelijk toertje. Het toertje, met 900 hoogtemeters, bevatte ontzettend veel goede leerpunten, een grote variëteit aan ondergronden, steilheden en omgevingen zorgde ervoor dat er veel geoefend kon worden met het tourskiën zelf, de veiligheidstechnieken en de veiligheidsmaterialen. Dit zorgde voor een ontzettende leuke middag klimmen en skiën. Na iets onder het hoogste punt met de groep geluncht te hebben zijn we aan de afdaling begonnen (afbeeldingen 6 en 7). Aangezien het voor vele weer de eerste keer skiën was in dit type sneeuw zijn er wel wat vallen gemaakt, maar geen enkele waar er niet vriendschappelijk met z'n allen om gelachen is (afbeelding 8). Halverwege de afdaling zijn we zelfs nog ingehaald door een Duitse man met zijn hond die dezelfde route hadden gedaan (afbeelding 9).

De andere groep heeft deze dag een iets kortere tocht gemaakt naar Forte Nicolon op de Punta della Croce, de overblijfselen van een oud fort uit de 17^e eeuw (afbeeldingen 10 en 11), dit hebben ze lekker rustig aangedaan om van de prachtige omgeving te kunnen genieten en weer gewend te raken aan het tourskiën. Ook zij hebben gezellig met z'n allen geluncht boven op het piekje van het fort, waarna ze door het bos door de door hun tot beste sneeuw uit het gebied benoemd, weer naar beneden zijn geskied.

Afbeelding 6

Afbeelding 7

Afbeelding 8

Afbeelding 9

In de avond hebben we weer met zijn alle inclusief Paul, de instructeur die net was aangekomen, gegeten en hebben we de rest van de avond opnieuw besteed aan het plannen en uitzoeken van de tochten voor de volgende dag.

Afbeelding 10

Afbeelding 11

Dag 4

Op dag 4 zijn er 3 verschillende routes geklommen. De eerste route was naar de Punta della Valletta. Het eerste deel van deze route was in een skigebied, dit betekende dat ze de eerste 1000 hoogtemeters met een skilift hebben kunnen maken. Hierna hebben ze de laatste iets meer uitdagende maar wel hele mooie 500 hoogtemeters zelf omhooggeklommen (afbeeldingen 12 en 13). Na een korte pauze konden ze toen niet alleen de geklommen meters naar beneden skiën maar ook het hele stuk dat ze met de lift omhoog gekomen zijn.

Afbeelding 12

Afbeelding 13

De tweede route was opnieuw naar het Fort Nicolon, maar deze keer door andere mensen. Zij waren zo enthousiast geraakt van het verhaal van de groep die de dag ervoor naar het fort waren geklommen dat ze het wel voor zichzelf wilden zien (afbeelding 14).

Afbeelding 14

De laatste groep bestond voornamelijk uit de beginnende tourskiërs. Zij hebben onder begeleiding van instructeur Paul een iets simpelere tour gedaan. Hierdoor konden ze zo veel mogelijk tips en trucs van Paul leren. Ondanks dat de tocht wat simpeler was, was het zeker geen makkelijk tour. Dit kwam voornamelijk door de lengte van de tocht, maar deze tour was door Paul speciaal hiervoor uitgekozen, zo konden ze veel leren over de verschillende terreinen met ieder zijn eigen uitdagingen en wonderen (afbeeldingen 15 & 16). Toen de top van de tour eenmaal bereikt was is er nog snel een groepsfoto gemaakt (afbeelding 17), waarna zijn weer met zijn alle naar beneden gescied zijn.

Afbeelding 15

afbeelding 16

Afbeelding 17

Dag 5

Dag 5 van de week stond in het teken van de voorbereidingen op de grotere meerdaagse toeren die gepland waren voor dag 6 en 7 en het opfrissen van de veiligheidskennis. Het beginners groepje heeft dit gedaan door samen met de instructeur ook de tocht naar het Fort Nicolon te maken (afbeelding 18 & 19).

Afbeelding 18

Afbeelding 19

Na een lunch in het fort en een vrij snelle afdaling heeft deze groep nog een workshop lawineveiligheid gedaan, waarbij de nadruk voornamelijk lag op de basis van het gebruiken van de lawinepieper, schep en sonde.

De rest van de groep heeft deze dag rustiger aangedaan om zich voor te bereiden op de tochten van de dag erna. Wel hebben ze met zijn allen een grote lawine oefening gedaan onder leiding van de berggids. Hierbij is eerst een gebied van 50x100m zoveel mogelijk omgewoeld door de groep, waarna er door de gids meerdere keren meerdere piepers zijn begraven. Hier hebben we met meerdere variaties een paar keer een zo waarheidsgetrouw mogelijk scenario van een lawineredding geoefend, waarbij iedereen tips en tricks van de gids kon leren.

Dag 6 & 7

De laatste twee dagen van deze reis stonden in het teken van 2 grote meerdaagse tochten. Een groep heeft de Punta Rossa van 3630 meter hoog beklommen en de andere groep heeft de Gran Paradiso van 4061 meter hoog beklommen. Ook zijn er nog een paar mensen achtergebleven om op deze dagen 2 dagtochten te maken onder leiding van instructeur Paul. In plaats van 2 losse dag verslagen hebben we van deze 2 tochten aparte verslagen gemaakt.

- De tocht naar de Punta Rossa:

Op donderdag en vrijdag hebben we een 2-daagse skitour gemaakt in het Val di Cognes. De tour ging naar het winterraum van de Rifugio Vittorio Sella naar de Punta Rossa (3630m) di Grivola. Vandaar uit een afdaling naar het dal weer. Toen we aan de tocht begonnen, zagen we al dat er weinig sneeuw lag helaas. Dus ook al hadden we ski's al aan het begin aangedaan, toch moesten we na verloop van tijd de ski's op de schouders dragen en via het bospad omhoog lopen. Dat bleek nog best lastig: sommige passages waren zeer glad door waterval ijs over het pad. Daar moesten we overheen glibberen en balanceren. Na het bos op de schouder van de bergrug aangekomen, konden we gelukkig verder vellen. Er was een prachtig uitzicht over de Torre del Sant Andrea groep, met een grote gletscher en rotstorens op de achtergrond. Het lijkt een prachtige toer te zijn als er meer sneeuw ligt. Na een korte lunchpauze bereikten we de hut en konden we chillen en eten in het winterraum. Er moest nog wel even water gehaald worden bij een beekje onder de hut met heupdiepe sneeuw. De volgende dag gingen we vroeg op pad richting de Col di Rossa. Het begon eenvoudig maar werd steeds steiler met ook harde sneeuw. Het spitze keuren werd af en toe een uitdaging op de harde en steile sneeuw. Op de col aangekomen een korte pauze en uitzicht op de rest van de tour naar de Punta Rossa. Het leek van de col een vrij steile klim te worden tussen de rotsen. Na een kort overleg bleek iedereen in de groep zich goed te voelen en zin te hebben het te gaan proberen. Eerst een korte skiafdaling vanaf de col met mooie diepe sneeuw. Helaas vrij kort na enkele bochten stonden we alweer in de vallei om de vellen weer op te plakken. Vervolgens omhoog naar de Punta Rossa. Weer ging het steil omhoog over harde sneeuw dus goed opletten en de skies goed neerzetten. Al gauw werd het een soort traverse onder de graat en toen stonden we op de col en was het wat dicht getrokken. Een aantal kozen ervoor hier te wachten en een klein groepje ging nog door naar de top. Na een tijdje besloten we de ski's af te doen aangezien het meer wandelen over eenvoudig rots terrein was geworden. Eenmaal op de top boven de wolken een grandioos uitzicht naar de Gran Paradiso waar de andere groep naar toe was gegaan. Vervolgens weer terug naar onze tochtgenoten en toen kon de grote afdaal pret beginnen. Aanvankelijk was de sneeuw best wel heel mooi en konden we in de stuivende poeder wat mooie bochten maken. Later werd de sneeuw steeds slechter, meer bruchharsch achtig en werd het een steeds grotere uitdaging om hier nog te skiën. Wel een heel goede training voor de ski techniek natuurlijk. Uiteindelijk na wat bruchharsch bos afdalingen en een ware martelgang naar beneden, besloten we de rest maar met ski's op de rug naar beneden te glibberen op het gladde bospad. Uiteindelijk kwamen we allemaal moe maar voldaan beneden aan en moest een van ons nog op de foto met een local die ons van beneden had gezien en een heel interessant doch lang verhaal had over dat de in- en uitstroomopeningen in de brug niet groot genoeg waren.

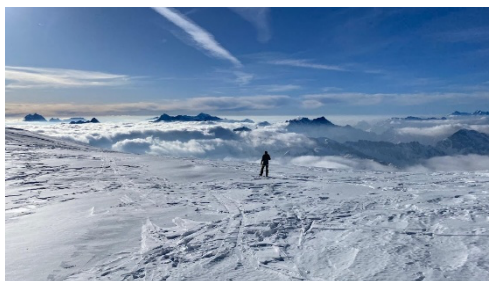
- De tocht naar de Gran Paradiso

De Gran Paradiso is door 2 kleinere groepjes tegelijk beklommen. Een groepje bestond uit een aantal al meer gevorderde toerskiërs. De andere groep bestond uit de meer onervarene mensen die begeleid werden door de gids. Op deze manier konden de meer onervarene mensen zo veel mogelijk leren van de gids en konden de meer bevorderde mensen hun eigen skills zo goed mogelijk testen en trainen. De twee groepen waren wel in de buurt van elkaar zodat als de zelfstandige groep hulp nodig hadden de gids altijd in de buurt was. De eerste dag stond in het teken van de tocht naar de hut halverwege de berg (afbeelding 20) . Hiervoor moesten 800 hoogtemeters gemaakt worden. Maar door het warme weer bestonden de eerste 100 / 200 hoogtemeters vooral uit kleine paadjes met weinig sneeuw maar nog wel veel ijs, die met de ski's op de rug beklommen moesten worden. De laatste 600 hoogte meters konden wel op de ski's beklommen worden en zo is na 7 zware uren klimmen de hut toch bereikt. Hier hebben ze nog een aantal gletsjerreddingsoefeningen gedaan onder begeleiding van de gids. Doordat het tweede deel van de klim erg lang was en de top al voor 12 uur 's middags bereikt moest worden zijn ze de volgende dag al vroeg opgestaan. De eerste paar uur zijn gezellig met zijn alle beklommen, tot het moment dat de sneeuw overging in de ijzige gletsjers. Hier zijn de veiligheid harnessen en speciale klim materialen aangetrokken en zijn ze weer in 2 aparte groepen verder geklommen. Zo zijn ze helemaal tot aan de top omhoog geklommen. Halverwege hebben ze wel een korte stop gemaakt om de gletsjer spullen weer om te ruilen voor de normale tourki materialen en om een aantal mooie foto's te maken (afbeelding 21, 22). Maar doordat de klim omhoog langer had geduurd dan verwacht is dit vrij kort gehouden en zijn ze snel weer aan de afdaling begonnen, die volgens de mensen die deze klim gedaan hebben een van de beste was die ze tot nu toe hebben mogen meemaken.

Aan het einde van de dag was iedereen weer bij elkaar in het gezamenlijk huis en hier zijn alle verhalen en avonturen van de afgelopen avonden onder het genot van een stevige maaltijd met elkaar gedeeld.

Afbeelding 20

Afbeelding 21

Afbeelding 22

Dag 8

Deze dag bestond volledig in het teken van de terugreis en hier is dus ook niet zo veel over te vertellen 😊.